

lade være i Korthed at minde om, hvorledes det ærede Medlem fra Herning og hans Partifæller har stillet sig i den Sag. Det, der er sket, er nemlig det, at man har for sømt en glimrende Lejlighed til i dette Øjeblik at kunne tilbyde Smaafolk ovre i Jylland udstrakte Hedestrækninger, der var bragte i en saadan Kultur, at de nu vilde være brugbart Agerland. Hvis det ærede Medlem fra Herning, som i sin Tale har indrømmet, at han, endogsaa før Verdenskrigen brød ud, var inde paa denne Tanke, i Stedet for at modarbejde mig her i Rigsdagen havde sagt her: Denne Stordrift med Motorplov, denne Forbehandling af Heden, er i sig selv rigtig, det er noget, jeg ogsaa tænker paa, derfor kan jeg støtte Tanken, kun ikke, at Staten er Driftsherre — ja, saa havde denne Sag, det er jeg overbevist om, ligget ganske anderledes, saa vilde den højtærede Landbrugsminister ikke have ladet sig holde tilbage fra at foretage et Forsøg med stordriftsmæssig Forkultur af den jyske Hede. Men fordi det ærede Medlem fra Herning karikerede mine Udtalelser, benyttede sin Autoritet i denne Sag til, saa godt det var ham muligt, at latterliggøre Tanken, derfor har den Sag ligget hen nu fra 1915 til 1919, og nu vil der igen gaa et Spand af Aar, inden man ved Statens Forsorg kan tilbyde Smaafolk i Jylland store brugbare Arealer til Agerland. Hvem er Skyld i det? Det er først og fremmest det ærede Medlem fra Herning, men dernæst i det hele hans Partifæller. De har i denne Sag undladt at varetage jyske Smaakaarsfolks Interesser.

Nu siger ganske vist det ærede Medlem, at han ikke tror — det er en ærlig Sag, det bøjer jeg mig for —, at han ikke tror, at Staten kan gøre dette Forsøg paa samme Maade som den private; men jeg gad dog nok vide, om dette er holdbart. Det ærede Medlem fra Herning har ikke turdet dementere Rigtigheden af det, jeg har sagt, at han selv tror at kunne tjene 50 000 Kr. ved Forkultiveringen af 1 000 Tønder Land — maaske det kun er 600 Tønder Land. Her er dog allerede en stor Sum at løbe paa for Staten, som ikke behøver at tjene 50 000 Kr. for at gøre Smaafolk i Jylland den Tjeneste at forkultivere Hedestrækninger. Men hertil kommer en anden Ting: Det ærede Medlem fra Herning ligesom flere af hans Partifæller

har taget til Orde for, at man skulde forhøje Tilskuddet til de private Hededyrkere, og det ærede Medlem vil selv have, at man skal give 33 $\frac{1}{3}$ Kr. pr. Tønde Land i Understøttelse. Det bliver paa 1 000 Tønder Land en Sum paa 33 300 Kr. Hvis nu Staten gør det Arbejde, som jeg har taget til Orde for, har den dog i hvert Fald disse 33 300 Kr. at løbe paa, og saa starter Hedebeboeren paa et ganske anderledes værdifuldt Grundlag, end naar han begynder med den nøgne Hede og faar 33 $\frac{1}{3}$ Kr. pr. Tønde Land. Og hertil kommer endelig dette: Det ærede Medlem vil gaa den uforsvarlige Vej at sætte Jyllands flittige og energiske Smaakaarsfolk til at bryde direkte op i den jyske Hede og slide sig op, støttede af Staten med en ringe Sum Penge, i Stedet for at gaa den Vej, jeg anbefaler, ved Stordrift at gøre det grove Arbejde, ved Stordrift at forkultivere Heden, saa at disse flittige, energiske og dygtige Mennesker, naar de saa kommer for at tage fat, kan bruge deres Energi og deres Aandsevner paa det højere Arbejde, der er af langt større Værdi end den grove Bearbejdelse med Ploven. I denne Sag staar det ærede Medlem fra Herning saare slemt. Han har været en Hindring for, at store Arealer nu i dette Øjeblik kunde være lige at gaa til for den fattige Hedebruger.

Det ærede Medlem er imidlertid ikke til Sinds at tage noget i sig af det, han har sagt for at modarbejde mig. Det ærede Medlem siger, han vil staa ved, hvad han har sagt om Muslingerne paa Heden. For at ikke noget skal være forbigaaet, har jeg spurgt Lederen af Dansk biologisk Station, om det da nu er rigtigt, at denne Muslingedyrkning er saaledes slaaet fejl; og jeg har faaet et Brev, hvoraf jeg skal tillade mig at oplæse et Par ganske korte Sætninger. Dr. Pedersen siger for det første: den biologiske Side af Muslingesagen er allerede løst fuldt ud tilfredsstillende; for det andet: en Mand ved Limfjorden har taget Sagen op til videre Udnyttelse; og for det tredje — og det lægger jeg særlig Vægt paa —: Muslingesagen rummer efter min Mening langt større Muligheder end Østersfiskeriet, thi Muslinger kan skaffes til Veje hvert Aar i ubegrænset Mængde, men det kan Østers ikke. Se, dette har ogsaa det ærede Medlem og hans Partifæller gjort deres til at forhindre. Men nu er det ved disse Under-